

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie Mk. 55.—
Kwartalnie „ 165.—

z odnośzeniem do domu.

Cena numeru pojedynczego mk. 20.—

„Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Cena ogłoszeń: Oplata za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) mk. 15.—; za wiersz po tekście (2 szpalty na stronie) mk. 50.—

Redakcja i Administracja

pokój 25 parter

Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11.

Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.

Administracja czynna od 8 1/2 rano do 3-ej po poł.

TELEFON 284 i 258

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Agencję Ogłoszeń Adama Benke, Łódź, ul. Rzgowska 23, m. 27.

TREŚĆ: I. 248. Wykaz ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim w m. maju 1921 r. IV. 249. Okólnik w sprawie biurowości Powiatowych Urzędów Zdrowia. 250. Okólnik w sprawie godziny przyjęć interesantów. 251. Okólnik w sprawie interpelacji Sejmowych. 252. Okólnik w sprawie kar administracyjnych za przekroczenie przepisów ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych. 253. Okólnik w sprawie przedkładania zarządzeń Oddz. I. Depart. Prez. 254. Okólnik w sprawie wykazu artykułów żywnościowych, przydzielonych urzędnikom państwowym. 255. Okólnik w sprawie wyjaśnienia postępowania przy zamianie kar pieniężnych na areszt w razie nieściągalności. 256. Okólnik w sprawie zapomóg na wpisy szkolne. 257. Okólnik w sprawie kom. dla Starostw i Kom. Rządu na m. Łódź. 258. Okólnik w sprawie zajęcia zagranicznych artykułów. 259. Okólnik w sprawie witania wracających z frontu żołnierzy. 260. Okólnik w sprawie transportu sacharyny. 261. Okólnik w sprawie umowy z pracownikami kontraktowymi. 262. Okólnik w sprawie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym. IV. 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274. Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń. Komunikat. — Ogłoszenia.

I.

Wykaz ustaw i rozporządzeń

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim w m. maju 1921 r.

248

PRZEMYSŁ I HANDEL.

Monitor Polski Nr. 117 z dnia 27. V. 1921 r., poz. 175. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 kwietnia 1921 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu zarządu nad hutą „Błachownia” w Błachowni pod Częstochową. Przedruk Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej; z Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 39, poz. 244.

PARCELACJA.

Monitor Polski Nr. 119 z dn. 30. V. 1921 r., poz. 177. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 21 kwietnia 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 22 października 1919 r. o warunkach upoważnienia instytucji społecznych do przeprowadzenia parcelacji większych posiadłości ziemskich. Przedruk rozporządzenia Ministra

Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 21 kwietnia 1921 r., wydane w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie trybu postępowania w Komisjach odwoławczych, utworzonych w myśl ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej, z Dz. Ustaw Rzplitej P. Nr. 39 z 1921 r., poz. 239.

SPRAWIEDLIWOŚĆ I SĄDOWNICTWO.

Monitor Polski Nr. 113 z dn. 21. V. 1921 r., poz. 164. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Włocławskim w okręgu Sądu Okręgowego we Włocławku. Przedruk rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28-go kwietnia 1921 r., w przedmiocie rozwiązania Zachodniej Straży Obywatelskiej, z Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39 z 1921 r., poz. 237.

Monitor Polski Nr. 117 z dnia 27. V. 1921 r., poz. 171. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Białskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Monitor Polski Nr. 117 z dnia 27. V. 1921 r., poz. 172. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Konstantynowskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Monitor Polski Nr. 117 z dnia 27. V. 1921 r., poz. 173. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Włodawskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

Monitor Polski Nr. 117 z dnia 27. V. 1921 r., poz. 174. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Radzyńskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białej.

USTRÓJ WŁADZ ADMINISTRACYJNYCH.

Monitor Polski Nr. 114 z dnia 23. V. 1921 r., poz. 165. Przepisy o organizacji Głównej Komendy Policji Państwowej. Przedruk Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 marca 1921 r., w przedmiocie zmiany postanowień artykułów 12, 27, 37 i 38 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13-go listopada 1919 r. do ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 65, poz. 395) o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. Nr. 90, poz. 490), z Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. Nr. 39, poz. 236.

URZĄD ZIEMSKI.

Monitor Polski Nr. 115 z dnia 24. V. 1921 r., poz. 166. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zniesienia powiatowego Urzędu Ziemskiego w Mościskach i włączenia powiatu Mościskiego do kompetencji powiatowego Urzędu Ziemskiego w Przemyślu.

Monitor Polski Nr. 115 z dnia 24. V. 1921 r., poz. 167. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zniesienia powiatowego Urzędu Ziemskiego w Dolinie i włączenia powiatów Doliniańskiego i Skolskiego do kompetencji powiatowego Urzędu Ziemskiego w Stryju.

Monitor Polski Nr. 115 z dnia 24. V. 1921 r., poz. 168. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby powiatowego Urzędu Ziemskiego z Konstantynowa do Janowa Podlaskiego.

Monitor Polski Nr. 115 z dnia 24. V. 1921 r., poz. 169. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 kwietnia 1921 r. w przedmiocie włączenia powiatu Jaworowskiego w zakres kompetencji powiatowego Urzędu Ziemskiego w Rawie Ruskiej. Przedruk Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1921 r., w przedmiocie obrotu drożdżami między poszczególnymi obszarami Rzeczypospolitej, z Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. Nr. 39, poz. 238.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dziennik Ustaw Nr. 40 z dnia 21. V. 1921 r., Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych. Taksa za środki lecznicze.

Monitor Polski Nr. 118 z dnia 28. V. 1921 r., poz. 176. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 21 kwietnia 1921 r. o sposobie udzielania koncesji na zakładanie aptek na obszarze b. zaboru rosyjskiego. Przedruk Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1921 r. w sprawie uzu-

pełnienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 52, poz. 320), w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 7, poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego, z Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39, poz. 246.

IV.

OKÓLNIKI.

249

Okólnik Nr. 55 z dnia 1 kwietnia 1921 r. Nr. Pr. 992 (14, 15 i 16) I w sprawie biurowości Powiat. Urzędów Zdrowia.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 30. III. 1921 r. L. AO. 2427/1 zawiadamia, iż Ministerstwo Zdrowia odniosło się do tegoż Ministerstwa z zażaleniem, że lokale, oddane do dyspozycji lekarzy powiatowych, często nie odpowiadają najprymitywniejszym wymogom i nie są zaopatrzone w niezbędne sprzęty kancelaryjne. Polecam Pp. Starostom ściśle przestrzeganie okólnika M. S. W. Nr. 891 z dn. 20. I. 1920 r. (Dz. Urz. M. S. W., poz. 836), oraz przedłożenie Województwu w terminie od 1-go mies. sprawozdania, czy lokale, wyznaczone dla lekarzy powiatowych, odpowiadają warunkom, wymienionym w wyżej cytowanym okólniku M. S. W. § 3 pkt. a.

Również żali się Ministerstwo Zdrowia, że pomoc pisarska, dostarczona lekarzom powiatowym, jest niedostateczna, że pisma, dotyczące referatu sanitarnego, często bardzo pilne, zwłaszcza w dziedzinie zwalczania chorób zakaźnych, zalegają dłuższy czas w biurach podawczych, lub w ekspedyturach, ze szkodą dla referatu sanitarnego. Szczególnie dotkliwie daje się to odczuwać tam, gdzie biuro lekarza powiatowego znajduje się w odrębnym lokalu.

Polecam Pp. Starostom bezzwłocznie zarządzić, by akta, dotyczące referatu sanitarnego, załatwiane były w kancelarii Starostwa z należyтым pośpiechem, w szczególności, gdy dotyczą one sprawy zwalczania chorób zakaźnych.

Przy tej sposobności zwracam uwagę Pp. Starostów na to, że niezależnie od przeprowadzonej w I-iej instancji zasady zespolenia organów różnych resortów, musi być w ramach odpowiedzialności p. Starosty za całokształt spraw powiatowych pozostawiona poszczególnym referentom fachowym pewna swoboda w załatwianiu tych spraw, które wynikają wyłącznie z ich fachowej i zawodowej wiedzy, i za które oni przede wszystkim ponoszą odpowiedzialność. Wszelkie zbytne ograniczenie samodzielności tych referentów w zakresie spraw fachowych, nie podyktowane chwilową nieodzowną potrzebą, sprzeciwiałyby się celom, dla których wprowadzono w życie zespolenia tych organów ze Starostwem i wyszłyby na szkodę administracji państwowej.

O wykonaniu powyższego okólnika należy przedłożyć Prezydum Województwa sprawozdanie w terminie najpóźniej do dn. 1 maja 1921 r.

Wojewoda (—) w z. Dr. G a r a p i c h.

250

Okólnik Nr. 56 z dnia 12 kwietnia 1921 r. w sprawie godzin przyjęć interesantów.

Do wszystkich Pp. Naczelników Departamentów Urzędu Wojewódzkiego, wszystkich Pp. Starostów, oraz P. Komisarza Rządu na m. Łódź.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 2 z dn. 1. IV. 1921 r. L. Pr. 2041/8 zawiadamia, że doszło do wiadomości tegoż Ministerstwa, iż niektórzy Naczelnicy, wzgl. kierownicy poszczególnych działów administracji wyznaczają dla publiczności jedynie kilka dni przyjęć w tygodniu tak, że nie tylko miejscowa ludność, ale nawet interesanci przyjezdni zmuszeni są niekiedy czekać kilka dni dla otrzymania przyjęcia.

Stan ten uważam za niedopuszczalny. Urzędy drugiej zwłaszcza zaś pierwszej instancji winny być w ciągłym i bezpośrednim kontakcie ze społeczeństwem, dostęp przeto do biur tych urzędów winien być każdemu jak najbardziej ułatwiony. Zaprowadzenie specjalnych dni przyjęć jest sprzeczne z powyższą zasadą, powoduje rozgorczenie ludności i hamuje szkodliwie prawidłowy bieg życia gospodarczego.

Przypominając zasady, wyrażone w odezwie Pana Prezydenta Ministrów z dnia 26 lipca r. ub., rozesłanej pismem z dn. 13. VIII. 1920 r. L. Pr. 2616/I-1, oraz w okólniku 179 z dn. 10. XI. 1920 r. L. Pr. 2616/I-2, które to zasady winni Pp. Starostowie (Komisarz Rządu) z naciskiem podkreślać podległym urzędnikom, jako bezwzględnie obowiązujące, polecam uwidocznić i podać do publicznej wiadomości godziny przyjęć dla interesantów, muszą być tak oznaczone, aby przyjmowanie odbywało się codziennie każdego dnia powszedniego co najmniej przez 3 godziny, a przez Kierowników urzędów przez 2 godziny.

Posłowie na Sejm Ustawodawczy i urzędnicy państwowi, zgłaszający się w sprawach służbowych, winni być przyjmowani i poza godzinami przyjęć, oraz przed innymi interesantami. Tak samo poza godzinami przyjęć należy przyjąć interesantów w wypadkach niecierpiących zwłoki.

Konferencje i referaty służbowe nie powinny być z zasady odbywane w godzinach przeznaczonych dla publiczności, wyjąwszy wypadki nagłej konieczności.

O wydanych w tym kierunku zarządzeniach, a w szczególności o rozkładzie godzin, przeznaczonych na przyjmowanie interesantów i o podaniu ich do publicznej wiadomości, należy powiadomić Prezydium Województwa w terminie do dnia 4. V. 1921 r.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

251

Okólnik Nr. 57 z dnia 12 kwietnia 1921 r. L. AP. 704/I w sprawie interpelacji sejmowych.

Do Panów Starostów, Komisarza Rządu na m. Łódź i Komisarza Aprow. przy Magistracie miast: Łodzi i Pabjanic.

Wobec częstokroć zdarzających się faktów traktowania spraw interpelacji sejmowych w sposób opieszawy i przewlekły, zważywszy przytem na odpowiedzialność Ministra przed Sejmem, któremu winien, między innymi, udzielać w terminie, wyznaczonym przez P. Marszałka Sejmu i Pana Prezydenta Ministrów, wyczerpujących wyjaśnień i odpowiadać na interpelacje, — możności tej jednak z powodów powyższych bywa pozbawiony, pole-

cam Panom traktować sprawę interpelacji poselskich jako „bardzo pilne“ i załatwiać takowe wyczerpująco natychmiast po otrzymaniu.

Za Wojewodę (—) W. M a j o r.

252

Okólnik Nr. 58 z dnia 15 kwietnia 1921 r. L. AD. 1971 (1) IV w sprawie kar administracyjnych za przekroczenie przepisów ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

Do Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Komisarza Rządu na m. Łódź.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dn. 9. IV. 1921 r. Nr. IV 6995 (119) 21 powiadomiło Województwo, że otrzymuje rekursy osób, ukaranych administracyjnie za przekroczenie przepisów ustawy z dnia 23. IV. 1920 r. (Dz. U. Nr. 37, p. 210). Registry karne tych spraw nie zawierają opinii właściwych Komisji do walki z alkoholem w myśl art. 9 p. „b“ Rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy (Dz. U. R. Nr. 98, p. 650) orzeczenie karne władzy administracyjnej nie może nastąpić jedynie po wysłuchaniu opinii Komisji, przyczem opinia Komisji winna być dołączona do rejestru karnego.

Przypominając o powyższem, Województwo zaznacza, że orzeczenia o przekroczeniu przepisów ustawy z dnia 23. IV. 1920 r., wysłane bez opinii właściwej Komisji do walki z alkoholizmem nie będą z urzędu uchylane.

Za Wojewodę (—) Ł y s z k o w s k i.

253

Okólnik Nr. 59 z dnia 16 kwietnia 1921 r. L. Pr. 1608 (1) I w sprawie przedkładania zarządzeń Oddz. I. Depart. Prez.

Do Panów Naczelników Departamentów Województwa, P. Dyrektora Urzędu Zdrowia i P. Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w miejscu.

Wskaźnikiem działalności Urzędu Wojewódzkiego jest tak celowość, jak również i legalność wydawanych zarządzeń.

W sferze działania poszczególnych Departamentów Urzędu Wojewódzkiego, odnoszącej się do celowości i legalności wydawanych zarządzeń, kontrola winna mieć miejsce w wypadkach, gdzie zarządzenie takie wkracza w kompetencję innej władzy lub innego Departamentu, następnie, gdy uchybia obowiązującym przepisom prawnym.

Aby uniknąć tego rodzaju konfliktów, a tem samem zapewnić zgodność działania Urzędu Wojewódzkiego, polecam Pp. Naczelnikom Departamentów, by swoje zarządzenia czy to w formie okólników, czy też specjalnych rozporządzeń wydawane, a w myśl Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13. II. 1919 r. (Dz. Ust. 90, poz. 490) i do zakresu działania Wojewody należące, przedkładali do wglądu przed moją aprobatą Oddziałowi I Dep. Prez., powołanemu do badania tak celowości, a przede wszystkim legalności tego rodzaju zarządzeń i opinjowania tych zarządzeń z punktu widzenia prawnego.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

254

Okólnik Nr. 60 z dnia 16 kwietnia 1921 r. L. AP. 223/33 w sprawie wykazu artykułów żywnościowych, przydzielanych urzędnikom państwowym.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

Celem zaprowadzenia ścisłej ewidencji artykułów żywnościowych, przydzielanych przez Starostwa urzę-

dnikom państwowym za pośrednictwem delgatów powiatowych, Województwo w myśl okólnika Ministerstwa z dn. 21. II. r. b. Nr. 529 Insp. Pr. (Wiad. Min. Aprow. Nr. 9 z dn. 4 marca 1921 r.) poleca przesyłać do Urzędu Zaopatrywania Pracowników Państwowych (Warszawa, Nowogrodzka 21) regularnie co miesiąc wykazy według następującego wzoru:

....., dn. 1921 r.

Sprawozdanie miesięczne.

Starostwo w na mocy zlecenia U. Z. P. P. z dn.

Nr. wydało na miesiąc 1921 r. następujące artykuły żywnościowe dla urzędników pow. do dyspozycji Organizacji Urzędników, na ręce (imię i nazwisko delegata).

Nazwa artykułu	Dla liczby pracowników	Po		R a z e m		U W A G I
		podług norm	cenie jednost.	kg. lub ctr.	za sumę	
Zboże						
Mąka pszenna						
„ żytnia						
Kasza						
Cukier						
Sól						
Nafta						
.....						
.....						
.....						
.....						

Za Wojewodę (—) W. Major.

255

Okólnik Nr. 61 z dnia 18 kwietnia 1921 r. L. AD. 2017 (1) IV w sprawie wyjaśnienia postępowania przy zamianie kar pieniężnych na areszt w razie niesteżalności.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego, oraz Pana Komisarza Rządu w Łodzi.

Rozporządzenie M. S. W. z dnia 5. III. 1921 r. (Dz. U. P. Nr. 23) reguluje w § 1, tryb postępowania przy zamianie kar pieniężnych na areszt w ten sposób, że wysokości grzywny odpowiadać ma taki czas aresztu, jaki wynika ze stosunku pomiędzy najwyższymi wymiarami kary pieniężnej i aresztu przewidzianymi w odnośnej ustawie.

Celem zapobieżenia wątpliwościom, które mogłyby się nasunąć przy stosowaniu tego przepisu, podaje się dla bliższego wyjaśnienia następujące przykładowe obliczenie wspomnianej zamiany:

„Art. 5 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 61, poz. 364) w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny — przewiduje karę aresztu na czas do 3-oh miesięcy, lub grzywny do 3000 mk.“

Na podstawie powyższego artykułu wymierzono karę grzywny w wysokości 1000 mk.

Przy zamianie tej grzywny na areszt wymierzyc należy 1 miesiąc 18 dni aresztu, gdyż stosunek najwyższego wymiaru grzywny (3000 mk.) do najwyższego wymiaru kary aresztu (3 miesiące) stanowi 1000

(3000 : 3 = 1000), czyli że 1000 mk. grzywny odpowiada 1 miesiącowi aresztu, przyjmując miesiąc równy 30 dniom, skoro więc 1000 mk. grzywny odpowiada 30 dniom aresztu, to 1600 mk. odpowiadać będzie:

$$\frac{30 \cdot 1600}{1000} = 48 \text{ dni, t. j. 1 miesiąc 18 dni.}$$

O powyższem podaje się do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę (—) **L y s z k o w s k i.**

256

Okólnik Nr. 62 z dnia 18 kwietnia 1921 r. L. Pr. 3398 (41) II w sprawie zapomóg na wpisy szkolne.

Do Panów Starostów, Pana Komisarza Rządu na m. Łódź, oraz Panów Naczelników Departamentów Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

W wykonaniu okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 481 z dnia 23 marca 1921 r. Nr. OB. 3398/32 i w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 7-go marca 1921 r., którą przedłużono na drugie półrocze roku szkolnego 1920/21, moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. w sprawie wpisowego za dzieci funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, podaje do wiadomości i właściwego zarządzenia, że przy udzielaniu zapomóg na wpisowe za drugie półrocze roku szkolnego 1920/21 należy stosować zasady intymowane tut. okólnikami Nr. 16 z dn. 26 stycznia 1921 r. L. Pr. 409 (25) II i Nr. 19 z dnia 4 lutego 1921 r. L. Pr. 409 (27-29) II z uwzględnieniem następujących modyfikacji:

1. W ustępach: 2, 3, 4 tut. okólnika Nr. 16, słowa „w pierwszym półroczu“, należy zastąpić słowami: „w drugim półroczu“.

2. W ustępie 5 tegoż okólnika słowa „Rady szkolnej krajowej“, należy zastąpić słowami: „kuratora okręgu szkolnego we Lwowie“.

Z uwagi, że prekluzyjny termin udzielania powyższych zapomóg ubiega w dniu 1 lipca b. r., polecam Pp. Starostom (P. Komisarzowi Rządu na m. Łódź) przedkładać podania nie później jak do dnia 1 czerwca 1921 r., celem załatwienia przez Województwo wszystkich formalności w przepisany terminie do 1 lipca 1921 r., co nie mogłoby być uskutecznione w razie późniejszego nadesłania podań.

Wojewoda w z. (—) **D r. G a r a p i c h.**

257

Okólnik Nr. 63 z dnia 19 kwietnia 1921 r. L. AD. 2082 (1) I w sprawie koni dla Starostw i Kom. Rządu na m. Łódź.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Komisarza Rządu na m. Łódź.

Polecam Panom Starostom i P. Komisarzowi Rządu na m. Łódź jak najspieszniej przedstawić Województwu wykazy koni, stanowiących własność Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, z zaznaczeniem, które konie są niezdatne do dalszego użytku i jaką cenę można osiągnąć przy ewentualnej sprzedaży.

Na podstawie nadesłanych sprawozdań, Województwo przydzieli Starostwom nowe konie, otrzymane z demobilizacji armji.

Wojewoda (—) **A. K a m i e ń s k i.**

258

Okólnik Nr. 64 z dnia 21 kwietnia 1921 r. L. AP. 732/8 w sprawie zajęcia zagranicznych artykułów.

Do wszystkich Starostw Województwa Łódzkiego, Komisarza Rządu na m. Łódź, Komisarzów Aproz. przy magistratach m. Łodzi i Pabjanie, oraz Okręgowego Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją.

Ponieważ niektóre organa wykonawcze administracyjne z powodu niedość jasnego brzmienia rozporządzenia o ograniczeniu spożycia Dz. Ust. R. P. Nr. 21, poz. 121, przeprowadziły zajęcia zagranicznych artykułów w handlach, podczas, gdy intencją rozporządzenia był zakaz podawania i sprzedaży tych artykułów tylko w zakładach ze spożyciem na miejscu, polecam zajęte artykuły zagraniczne zwolnić od zajęcia, a sprawy karne o przekroczeniu tego przepisu umorzyć.

Za Wojewodę (—) **D r. G a r a p i c h.**

259

Okólnik Nr. 66 z dn. 26 kwietnia 1921 r. L. Pr. 1708 (1) I w sprawie rozwinięcia akcji witania wracających z frontu żołnierzy.

Do wszystkich Panów Starostów i Pana Komisarza Rządu na m. Łódź.

Wskutek zakończenia wojny i podpisania w Rydze traktatu pokojowego, wojska Rzeczypospolitej Polskiej, po tytuletaich zapasach z wrogiem, wracają z frontu na leża pokojowe.

Zdarzają się jednak wypadki, iż wracające pulki nie są witane ani przez władze rządowe czy komunalne, ani przez ludność miast, będących siedzibą załóg wojskowych.

Zjawiska takiego indyferentyzmu wywierają na armję wpływ wysoce deprymujący moralnie, dzięki czemu wśród żołnierzy budzi się rozgoryczenie, że dziś, gdy widmo niebezpieczeństwa i groza najazdu nieprzyjacielskiego minęła, nikt nie interesuje się tymi, którzy o chłodzie i głodzie na rubieżach Rzeczypospolitej stawiali swe piersi w obronie granic kraju, mienia i życia współobywateli.

Dziś tych zwycięzców z pod Warszawy, Radzimina i Płocka, wracających po złożeniu ciężkiego podatku — krwi i potu na polu bitew, spotyka obojętność tych właśnie, którzy w czasie grozy położenia wzywali ich do wypełnienia żmudnych obowiązków żołnierza.

Armja wypełniła chlubnie swe zadania — należy się jej przeto w pierwszej linii satysfakcja moralna, a nią niech będą uroczyste powitania tych szarych bohaterów i przyjęcia serdeczne przez wszystkie władze, oraz ogół mieszkańców miasta.

Polecam przeto Panom Starostom (P. Komisarzowi Rządu) rozwinąć w tym kierunku energiczną działalność, terminy zaś powrotu jednostek bojowych z frontu Ministerstwo Spraw Wojskowych będzie zawsze podawać do wiadomości Pp. Starostów i władz komunalnych.

Wojewoda w z. (—) **D r. G a r a p i c h.**

260

Ministerstwo Skarbu Sekcja Monop. Nr. 14933/21.

Warszawa, dn. 1 kwietnia 1921 r.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w miejscu. Starostwo w Siedlcach bezpośrednio zaś Starostwo Brzeskie za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu

i Handlu zwróciły się tu z zapytaniem, jak należy postępować z transportami sacharyny, przytrzymanymi przez policję państwową na obszarze t. zw. Kresów.

W sprawie powyższej zauważa się, że w myśl postanowień rozp. Nacz. Dowództwa Niem. z dnia 26. VII. 1915 r. Nr. 15, poz. 49, dz. rozp. jakoteż w myśl § 7 rozp. z dnia 9. I. 1917 r. Nr. 5, dz. rozp. C. I. K. Zarządu Wojsk. w Polsce — obrót sacharyną, jest zasadniczo zakazany; na wyjątki mogą zezwalać Władze Skarbowe.

Wobec tego, wszelki transport sacharyną, przydany na obszarze b. zaboru rosyjskiego, wchodzącego w skład Rzeczypospolitej, winien być pokryty pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, względnie podwładnych mu władz skarbowych, lub też t. zw. duplikatem zamówienia, wydanym przez koncesjonowaną hurtownię sacharyny.

Transporty sacharyny poza drobnymi ilościami, przeznaczonymi na własny użytek podróżnych, niepokryte, czy to zezwoleniem władz skarbowych na pobór i przewóz, czy też t. zw. „zamówieniem“, potwierdzonym przez koncesjonowaną hurtownię sacharyny, należy zatrzymywać i wraz z protokołem odstępować najbliższej Izbie Skarbowej, celem przeprowadzenia przepisane go dochodzenia karnego i wydania stosownych zarządzeń, co do zatrzymanej sacharyny.

Za Ministra Skarbu:
Szef Sekcji (—) podpis.

Okólnik Nr. 67 z dn. 28 kwietnia 1921 r. L. Pr. 1715 (1) I w sprawie transportów sacharyny, przytrzymanych przez organa policji państwowej na obszarze t. zw. „Kresów“.

Wszystkim Panom Starostom i Komisarzowi Rządu
na m. Łódź

w wykonaniu reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 16 kwietnia 1921 r. Nr. B. P. 38 do wiadomości i użytku służbowego.

Wojewoda w z. (—) Dr. G a r a p i c h.

261

Prezydjum Rady Ministrów Nr. 3868 w sprawie umowy z pracownikami kontraktowymi.

Warszawa, dn. 3. III. 1921 r.

Do wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych w miejscu.

Wobec szybko zmieniających się warunków bytu i zwrostu drożyzny, zachodzi konieczność częstych rewizji umów, zawieranych z państwowymi pracownikami kontraktowymi, co powoduje liczne niedogodności natury technicznej dla władz i niezadowolenie ze strony pracowników kontraktowych, którzy otrzymują podwyżkę wynagrodzenia z ogromnym opóźnieniem. Sprawę zwiększenia uposażenia funkcjonarjuszów państwowych uregulowały ustawy z dnia 13. VII. r. ub. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 429—436) zapomocą zwiększenia mnożnika dodatku drożyznianego.

Ponieważ wysokość wynagrodzenia pracowników kontraktowych powinna być, w myśl okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 22. I. 1920 r. L. 518/20, zastosowana do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, spełniających podobnego rodzaju czynności i mających podobno kwalifikacje, uważam przeto za wskazane wprowadzić w porozumieniu z p. Ministrem Skarbu i Prokuratorją Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zmiany we wzorze umowy (załącznik okólnika Prezy-

djum Rady Ministrów L. 518/20) w następującym kierunku:

Co do tych pracowników kontraktowych, których wynagrodzenie odpowiada ściśle uposażeniu urzędników lub niższych funkcjonarjuszów państwowych pewnego stopnia służbowego (stopnia płacy), wynagrodzenie zmieniać się będzie automatycznie i równoległe ze zmianami uposażenia funkcjonarjuszów państwowych bądź to wskutek podwyższenia mnożnika, bądź to zmian w stanie rodzinnym.

Indywidualne zmiany umów są więc konieczne w każdym wypadku z osobna tylko w odniesieniu do tych pracowników kontraktowych, których wynagrodzenie, przyznane za zgodą p. Ministra Skarbu, nie odpowiada uposażeniu żadnego stopnia służbowego lub stopnia płacy.

Przypominam przy tej sposobności, że zgoda p. Ministra Skarbu wymagana jest jeszcze przed wawarciem umowy po raz pierwszy również w tych wypadkach, gdy wynagrodzenie umowne jest wyższe, aniżeli uposażenie (pensja zasadnicza, dodatek drożyzniany) urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, jak pracownik kontraktowy (np. urzędnik o podobnych kwalifikacjach i spełniający analogiczne lub podobne funkcje) otrzymuje uposażenie VII stopnia służbowego, pracownikowi kontraktowemu natomiast przyznaje się ze względu na jego specjalne kwalifikacje teoretyczne lub praktyczne wynagrodzenie równe pensji zasadniczej i dodatkowi drożyznianemu VI stopnia służbowego.

Przesyłając w załączeniu stosownie zmieniony wzór umowy, zaznaczam zarazem, że nie ulegają żadnej zmianie postanowienia co do wysokości wynagrodzenia pomocniczego personelu kancelaryjnego (art. 4 rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5. VIII. 1920 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 77, poz. 520), oraz okólnik Prezydjum Rady Ministrów z dnia 1. IX. 1920 r. L. 15162, oraz gońców starszych, poniżej lat 18 i gońców młodszych (okólnik Prezydjum Rady Ministrów z dnia 4. IX. 1920 r. L. 15063, oraz art. 3 cytowanego rozporządzenia).

Nadmieniam wkońcu, że wynagrodzenie pracowników kontraktowych ma być wypłacane z reguły zgóry, zdołu zaś tylko tym pracownikom, którzy spełniają swe czynności zastępcze, przez pewien krótki, zgóry oznaczony, przeciąg czasu, a nie stale — lub najęci zostali do spełnienia pewnych podrzędnych usług we władzach i urzędach państwowych.

Umowa powinna być jednak w każdym wypadku spisana, celem uniknięcia trudnych i zawyłych dowodów w ewentualnem postępowaniu sądowem, jak np. przesłuchiwanie pod przysięgą urzędników, którzy zawarli umowę, imieniem Skarbu i t. p.

W granicach, wytkniętych niniejszym okólnikiem i załączonym wzorem umowy, możliwe są modyfikacje i zmiany tylko o tyle, o ile nie rozszerzają uprawnień i zmniejszy pracownikowi kontraktowemu przyznanych. Tak np. w miejsce komisji dyscyplinarnej (prg. 6 wzoru umowy) rozstrzygać może o winie władza służbowa, o ile chodzi o pracowników kontraktowych, którzy spełniają podrzędne usługi lub czynności (np. gońców, stróżów, woźniców i t. p.)

Ponieważ głównym powodem zawierania umów kontraktowych, zamiast nominacji na urząd, jest tymczasowość danego urzędu lub danej czynności, albo też chęć wypróbowania pracownika, przeto umowy w tych wypadkach winny być zawierane na określony termin.

W razie zawarcia umowy bezterminowej, należy w zasadzie oznaczać w art. 6 — miesięczny termin wypowiedzenia, stosowany zwyczajowo do pracowników pozaetatowych w ogólności.

Za Prezydenta Ministrów (—) S t u d z i ń s k i,
Dyrektor Departamentu Prezydjalnego.

Okólnik Nr. 5 z dn. 6 kwietnia 1921 r. Nr. OB. 3331/1 w sprawie umowy z pracownikami kontraktowymi.

Wszystkim Pp. Wojewodom, P. Generalnemu Delegatowi Rządu we Lwowie, P. Głównemu Komendantowi Policji Państwowej, oraz P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Wśląd za okólnikiem Nr. 12 z 1919 roku (Nr. OP. 435/1 z dnia 27. I. 1920 r.) do wiadomości i stosowania się.

Minister (—) S k u l s k i w. r.

Okólnik Nr. 68 z dn. 30 kwietnia 1921 r. L. Pr. 1495 (2) II w sprawie umowy z pracownikami kontraktowymi.

Wszystkim Pp. Naczelnikom Departamentów, Pp. Starostom Województwa Łódzkiego, oraz P. Komisarzowi Rządu na m. Łódź.

Wśląd tutejszego reskryptu z dn. 22. IX. 1920 r. Nr. Pr. 3090/II-1 udzielam do wiadomości i stosowania się.

Zarazem polecam wszystkie poprzednie umowy, podlegające zmianie w myśl niniejszego okólnika, unieważnić w drodze zawarcia nowych umów według załączonego wzoru i podanych wymagań.

Wojewoda w z. (—) D r. G a r a p i c h.

262

Okólnik Nr. 69 z dn. 4 maja 1921 r. L. Ap. 838/I w sprawie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Do wszystkich Pp, Starostów Województwa Łódzkiego, Pp. Komisarzy Apropowizacyjnych m. Łodzi i Pabjanic i P. Komisarza Rządu na m. Łódź.

W myśl rozporządzenia Min. Aprow. z dn. 5 kwietnia 1921 r., wydanego na mocy art. 2, 4, 7 i 11 Ustawy z dn. 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 67, poz. 449), oraz art. 1 i 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 115, poz. 764) w przedmiocie przekazania Ministrowi Apropowizacji prawa do wydawania rozporządzeń w zakresie regulacji i ograniczenia przewozu ziemiopłodów i ich przetworów w okresie pozakontyngentowym, oraz art. 1 i 2 Ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawnopolitycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanym w Rydze dn. 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. 1921 r. Nr. 16, poz. 93), zarządzają się, co następuje:

Z dniem 1 maja 1921 r. znosi się Rozporządzenie Ministra Apropowizacji z dnia 25 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 1921 r., poz. 69) w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, prosa, peluszek, gryki, soczewicy, kukurydzy i przetwo-

rów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym i ustanawia się wolny przewóz tych artykułów.

Za Wojewodę (—) W. M a j o r.

VI.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

263

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 21. II. 1921 r. L. Pr. 493 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 216 Ewangelicko-Augsburskie Stowarzyszenie „Opieki nad Dziećmi“ w ewangelicko-augsburskiej parafji św. Jana w Łodzi (zmiana dawnego statutu zatw. przez b. władze rosyjskie).

264

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 11. II. 1921 r. L. Pr. 721 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 217 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej we wsi Jakubice, gm. Bartochów, pow. Sieradzkiego.

265

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 11. II. 1921 r. L. Pr. 280/4 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 218 Związek Kupców Branży Papierniczej i Materiałów Piśmiennych w Łodzi.

266

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 15. II. 1921 r. L. Pr. 759 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 219 Stowarzyszenie „Związek Kobiet“ w Burzeninie, pow. Sieradzkiego.

267

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 17. II. 1921 r. L. Pr. 793 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 220 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Jagodnicy-Złotej, gm. Rąbień, pow. Łódzkiego (przyjęcie nowego statutu na miejsce dawnego, zatwierdzonego przez b. władze rosyjskie).

268

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 16. II. 1921 r. L. Pr. 723 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 221 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Łaznowie, pow. Brzezińskiego.

269

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 16. II. 1921 r. L. Pr. 790 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 222 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Charlupki-Małej, pow. Sieradzkiego.

270

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 16. II. 1921 r. L. Pr. 791 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 223 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Barczewie, pow. Sieradzkiego.

271

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 21. II. 1921 r. L. Pr. 851 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 225 Łódzkie Żydowskie Stowarzyszenie Pomocy Głuchoniemym „Ezras Ilmin“ w Łodzi (w miejsce dawnego statutu, zatwierdzonego przez b. władze rosyjskie).

272

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 21. II. 1921 r. L. Pr. 849 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 224 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Sieradzu.

273

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 22. II. 1921 r. L. Pr. 862 (3) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 226 Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Biskupicach, gm. Charłupia, pow. Sieradzkiego.

274

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 22. II. 1921 r. L. Pr. 869 (1) III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 227 Towarzystwo Walki z Nieuczciwością Społeczną w Łodzi.

Od Administracji.

W № 22 Dziennika Urzędowego zostanie umieszczony protokół z 1-go posiedzenia Rady Wojewódzkiej.

KOMUNIKAT.

W myśl reskryptu M. S. Wojsk. z dnia 14. IV. r. b. L. 3128 poleca się podać do publicznej wiadomości w sposób w danej miejscowości używany (po wsiach i miasteczkach za pośrednictwem duchowieństwa, w miastach w prasie codziennej), że sprzedaż lub pozbycie części umundurowania wojskowego pochodzenia rządowego (Rozkaz M. S. Wojsk. z 7. XII. 1920 r. L. I. 23757 Mob.), nie wyłączając bielizny i obuwia, jako przedmiotów stanowiących własność państwa, są zabronione i będą, jako przestępstwo karnie ścigane. W szczególności, o ile czynu tego dopuściła się osoba podpadająca orzecznictwu sądów wojskowych (Tyt. I rozp. Rady Ministrów z 10. maja 1920 r. Dz. U. Nr. 59 poz. 368) grozi jej odpowiedzialność karna z prg. 138 K. W., o ile zaś osoba, podlegająca orzecznictwu sądów cywilnych, to odpowiadać będzie w myśl prg. 181, 461 Austr. K. K. względnie art. 574 R. K. K. lub podług prg. 246 N. K. K. Niemniej ściganem będzie według przepisów ustaw karnych powszechnych, nabywanie wymienionych powyżej przedmiotów, względnie przyjmowanie ich w zastaw przez osoby trzecie do wojska nie należące (art. 616, 619 R. K. K., art. 464, 476 i 477 Austr. K. K. i art. 259 i 330 pkt. 3 N. K. K.)

W związku z powyższym ogłoszeniem, Pan Starosta (Pan Komisarz Rządu) obowiązany będzie za pomocą podległych sobie organów, tak państwowych jak i samorządowych, zwrócić baczna uwagę na przestrzeżenie powyższego zakazu przez ludność, w pierwszej zaś linii przez zawodowych handlarzy używanej odzieży, nad którymi w tym kierunku rozciągnąć należy kontrolę. Ujawnione wypadki przekroczeń należy kierować do właściwych władz sądowych, łącznie z zakwestionowaniami przedmiotami.

W ścisłej łączności z kwestią powyżej poruszoną pozostaje sprawa zwrotu przez bezterminowo urlopowanych części odzieży wojskowej, wypożyczonej im w chwili zwolnienia z wojska.

Punkt 4 załączonego w odpisie Rozkazu M. S. Wojsk. z 27 stycznia 1920 r. (Dz. Rozkazów Nr. 4 poz. 78) wyjaśnia, komu, w jakich warunkach i jakie przedmioty ekwipunku wojskowego mogą być pozostawione do czasowego używania. Rozkaz M. S. Wojsk. z dnia 27 listopada 1920 r. ustala, jako ostateczną granicę w chwili, do której wypożyczone przedmioty winny być zwrócone, moment, w którym bezterminowo urlopowany na ubranie cywilne zapracuje, o ile wogóle ubranie cywilne nie posiada; w tym bowiem ostatnim wypadku winien on jest wypożyczone przedmioty zwrócić natychmiast po powrocie do domu.

Pomimo tych pouczeń wypadki niezwracania części umundurowania przez bezterminowo urlopowanych są tak liczne, że zniwalaia władze państwowe do interwencji wobec opieszalych.

W pierwszym przeto rządzie należy zwrócić się do bezterminowo urlopowanych, przy pomocy ogłoszeń, ustnych wezwań, komunikatów w prasie codziennej, po wsiach również w czasie liczniejszego zgromadzenia się ludzi w czasie nabożeństw za pośrednictwem duchowieństwa i t. p. z wezwaniem, aby osoby, które znajdują się w posiadaniu wypożyczonych przez oddziały wojskowe części umundurowania, a mają już ubrania cywilne, lub też odpowiednie środki na ich sprawienie, części te natychmiast zwróciły, przyczem zaapelować wypadnie do ich obywatelskiego poczucia, wskazując na poważne straty, jakie państwo w razie przeciwnym przez ubytek tych ubrań poniesie; nie mając bowiem odpowiednich zapasów, a będąc wojną wyniszczone, zmuszone będzie państwo wypożyczoną, a niezwróconą odzież zastąpić nową, której nabycie wobec niezmiernie wysokich cen zagrozi równowadze budżetowej. Tu podkreślić należy, że wszelka nieusprawiedliwiona niechęć lub zwłoka w zwrocie wypożyczonych przez państwa przedmiotów zasługiwałaby w danych okolicznościach na miano postępowania nieuczciwego.

Przedmioty zwracane odsyłać winni bezterminowo urlopowani do P. K. U. względnie, w razie zbyt uciążliwej komunikacji z nią, do najbliższego komisarjatu, posterunku policji, lub żandarmerji wojskowej.

Kontrolę indywidualną, jaką władze państwowe powinny rozciągnąć w kwestji niniejszej, zorganizować należy wedle następujących wytycznych:

a) W gminach wiejskich, oraz tych miastach i miasteczkach, gdzie przypuścić można ze strony organów samorządowych dokładną znajomość stosunków poszczególnych mieszkańców, winni są naczelnicy gmin (burmistrz) i sołtysi utrzymywać nad przybyłymi do domu bezterminowo-urlopowanymi. Kontrola ta nie tyczy posiadania względnie używania wypożyczonych części odzieży, wojskowej. Na podstawie tej osobistej znajomości, względnie posiadanych przez urlopników dokumentów wojskowych, w których uwidacznia się rodzaj i jakość wypożyczonych przedmiotów, będą mogli naczelnicy gmin i t. d. zorientować się, kto w gminie (mieście) posiada takie przedmioty; z drugiej strony znajomość materialnych stosunków poszczególnych mieszkańców pozwoli im ocenić, kto już odzieży wypożyczonej niezbędnie nie potrzebuje i wobec tego oddać ją powinien. W konsekwencji przeto rzeczą ich będzie wezwać te osoby do bezwzględnego zwrotu odnośnych części ekwipunku.

b) Oprócz kontroli wykonywać się mającej przez Zarządy Gminne, wzgl. miejskie, o której powyżej mowa, organa Policji Państwowej są obowiązane — przy sposobności pełnienia swych czynności służbowych, za-

równy w gminach miejskich jak zwłaszcza we większych miastach, w których z uwagi na liczbę zaludnienia kontrola taka nie może być powierzona organom Zarządu miejskiego, zwracać uwagę na używanie odzieży wojskowej przez bezterminowo-urlopowanych. Osoby te, co do których policja bądź to na zasadzie własnych wiadomości lub sporządzeń, bądź to wskutek doniesień władzy wojskowej, cywilnej lub wiarygodnych osób prywatnych, będzie mogła nabrać przekonania, że używają wypożyczonych części odzieży wojskowej, mając już własność lub mogąc ją sobie sprawić, należy wezwać do bezwzględnego zwrotu wypożyczonych przedmiotów pod rygorem następstw karnych odnośnych postanowień powszechnej ustawy karnej. W razie oporu, należy postąpić w myśl odnośnych postanowień przepisów o postępowaniu karnem.

Przedmioty, zwrócone przez strony, winny organa policyjne deponować bądź to pod swoim nadzorem, bądź w urzędach gminnych i następnie przesyłać za pośrednictwem organów samorządowych do właściwych P. K. U., z którymi należy się, co do bliższych szczegółów przesyłki, porozumieć.

Przy wykonywaniu kontroli, o której powyżej mowa, należy jednakże unikać wszelkich niepotrzebnych i nieuzasadnionych szykan, tudzież o ile możności zatrzymywania przechodni po ulicach.

Za Wojewodę (—) Tułeckiego.

■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■ DZIAŁ NIURZĘDOWY. ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów Spółki Akcyjnej **Polsko-Baltyckie Towarzystwo Handlowe i Transportowe „Polbal”**.

6 maja odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Polsko-Baltyckiego T-wa Handl. i Trans. (w skróceniu „Polbal”). Po zagajeniu przez prezesa Zarządu p. Oskara Sobańskiego, wybrano na przewodniczącego zebrania p. Franciszka Karpińskiego, który powołał na asesorów Pp. T. Niklewicza i J. Armółowicza. Z przedstawionego przez Zarząd sprawozdania okazuje się, iż Polbal wykazuje wszechstronną działalność i rozwija się pomyślnie. Obecnie oprócz Centrali w Warszawie na Miodowej Nr. 6, T-wo ma 15 Oddziałów i 6 Agentur w kraju i zagranicą, posiada w Warszawie 2 domy, składy, place, w Bydgoszczy dom i plac, w Łodzi — dom, skład i place, w Solcu teren 26-cio morgowy z zabudowaniami. Tabor rzeczny Towarzystwa składa się z 5-ciu statków holowniczych o pojemności 1300 ton, z czterech barek i jednej szuty. Towarzystwo posiada 16 samochołów ciężarowych.

Towarzystwo przyjęło udział w organizacji i finansowaniu pokrewnych przedsiębiorstw, jakoto: Spółki Akcyjnej dla Handlu Zewnętrznego, fabryki wyrobów stalowych i t. p. Główna jednak akcja T-wa jest związana z Gdańskiem i Oddziałem Gdańskim, T-wo podejmuje przeważnie działalność transportową, składową, warrantową i asekuracyjną, usiłując wyrwać z rąk towarzystw cudzoziemskich transport ładunków żywnościowych i przedmiotów pierwszej potrzeby przyhodzących z zagranicy i przeznaczonych dla Polski. W czerwcu roku ubiegłego zwiększono kapitał zakładowy do 120 milionów marek, przeznaczając znaczną część tego kapitału na zorganizowanie żeglugi na Wiśle. Za rok operacyjny 1920 T-wo dało zysku 16,621,285 mk. pol. 82 fen. i stosownie do powziętej przez Walne Zgromadzenie uchwały wypłaci akcjonariuszom dywidendę w wysokości 150 mk. na akcje I i II emisji, co wyniesie 15%.

Walne zebranie jednomyślnie zaakceptowało sprawozdanie Zarządu, oraz wnioski, poczem dokonano częściowych wyrobów Zarządu i Rady. Zarząd składa się obecnie z Pp. Oskara Sobańskiego, prezesa p. Wacława Mińkiewicza, wiceprezesa i Pp. Al. Łaszcza, Edmunda Krzyżanowskiego i Jana Raue. W skład Rady wchodzi Pp. Niklewicz Tadeusz, Karpiński Franciszek, Aleksandrowicz Kazimierz, Żukowska Jadwiga, Czerwiński Kazimierz, Nowak Maksymilian, Radzikowski Kazimierz, Katelbach Stefan, Kieniewicz Hieronim, Niezabytowski Karol, Jastrzębski Michał, hr. Potocki Franciszek, Bjeniecki Witold, Tillinger Tadeusz, Mroczkowski Karol, Armółowicz Jan, Mańkowski Karol, Tołkoczko Julian.

OGŁOSZENIA

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że stosownie do Pisma Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia r. b. L. SM. 104/II/5, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej z dnia 8 marca r. b. w sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu o podatku od widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek na rzecz kasy miejskiej w Łodzi, a mianowicie: złagodzenia taryfy w § 4, przywrócenia skreślonych poprzednio §§ 10 i 19, oraz uzupełnienia §§ 2 i 11 statutu.

Wskutek tego zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 20 stycznia r. b. L. SF. 2405/2 i tymczasowo z dniem 5 kwietnia r. b. wprowadzony w życie statut o wspomnianym podatku wraz z powyższymi zmianami, obowiązuje obecnie w następującem brzmieniu:

STATUT

o podatku od widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek na rzecz kasy miejskiej w Łodzi.

Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 10 listopada 1920 r. i z dnia 8 marca 1921 r. wydaje się na zasadzie art. 1 f. i 2 dekretu w przedmiocie skarbowości gmin miejskich (Dziennik Praw z dnia 8. II. 1919 r. za Nr. 14 poz. 150) następujący statut o miejskim podatku od widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek w Łodzi.

§ 1.

Podatkowi na rzecz Kasy m. Łodzi podlegają wszystkie urządzane w obrębie granic miasta publiczne widowiska, koncerty, zabawy i rozrywki, nie wyłączając widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek, urządzanych, przez stowarzyszenia, związki i kluby, czy to w ścisłem kole swoich członków, czy też przy udziale zaproszonych gości.

§ 2.

Podatek pobiera się bądź w postaci podatku biletowego za pośrednictwem przedsiębiorcy, względnie urządzającego widowisko, koncert, zabawę lub rozrywkę, przyczem wlicza się podatek w cenę biletu wejścia, bądź sposobem ryczałtowym w wypadkach, wymienionych w § 10, 11 i 12 niniejszego statutu.

O ile wejście na widowisko, koncert, zabawę lub rozrywkę uzależnione jest od uiszczenia opłaty, pobieranej w jakikolwiek sposób bądź na miejscu, bądź gdzieindziej, to obowiązkowo wydawane być powinny bilety wejścia, odpowiadające przepisom § 16 niniejszego statutu (przymus biletowy).

§ 3.

Wysokość i rodzaj podatku ustanawia się według § 4 do 12 niniejszego statutu.

§ 4.

Od biletów wejścia do kinematografów, kabaretów, teatrów, różnaitości (variété i t. p.), na walki zapaśnicze do cyrków, na widowiska tego rodzaju w ogrodach i na placach, na wyścigi konne i samochodowe, oraz na zabawy taneczne, bale, maskarady, trwające do północy, pobiera się podatek biletowy podług następującej taryfy:

od każdego biletu w cenie zasadniczej			
do mk. 100.—		podatek wynosi	50%
powyżej „ 100.—	do mk. 150.—	„ „	55%
„ „ 150.—	„ „ 200.—	„ „	60%
„ „ 200.—	„ „ 250.—	„ „	65%
„ „ 250.—	„ „ 300.—	„ „	70%
„ „ 300.—	„ „ —	„ „	75%

Od zabaw tanecznych, balów i maskarad, trwających dłużej niż do północy, podatek podnosi się jak następuje:

od biletów wejścia w cenie zasadniczej			
do mk. 100.—		podatek wynosi	60%
powyżej „ 100.—	do mk. 150.—	„ „	65%
„ „ 150.—	„ „ 200.—	„ „	70%

powyżej mk. 200.—	„ „	250.—	podatek wynosi	75%
„ „	250.—	„ „	300.—	„ „ 80%
„ „	300.—	„ „	350.—	„ „ 85%
„ „	350.—	„ „	400.—	„ „ 90%
„ „	400.—	„ „	450.—	„ „ 95%
„ „	450.—	„ „	—	„ „ 100%

§ 5.

Od przedstawień w teatrach dramatycznych (z wyjątkiem farsy), od opery, koncertów i wogóle od widowisk wyższej wartości artystycznej, od popisów sportowych, nie połączonych z innymi atrakcjami, oraz od zabaw ludowych podatek biletowy pobiera się w stosunku 10% ceny zasadniczej biletu.

Od loterii fantowych pobiera się podatek również w wysokości 10% od stawek.

§ 6.

Od biletów wejścia do ogrodów i parków, o ile nie odbywają się w nich koncerty, zabawy lub widowiska, podatek wynosi 5% opłaty zasadniczej za wejście. Tak sam podatek pobiera się od odczytów, wykładów i pokazów, niezwolnionych od podatku na zasadzie § 14.

§ 7.

Od biletów wejścia na operetkę, balet, farsę, kiermasz, oraz na inne przedstawienia, widowiska, zabawy, gry i t. p. rozrywki, nie objęte § 4, 5 i 6 niniejszego statutu, podatek biletowy wynosi 30% ceny zasadniczej biletu.

§ 8.

Najniższa stawka podatkowa od biletu wynosi 10 fen. Kwotę podatkową od poszczególnych biletów zaokrągla się w końcówce wzwyż do pełnych dziesiątek.

§ 9.

O ile przedstawienie, widowisko, koncert, zabawa i t. p. składa się z kilku części, podlegających różnym stawkom podatkowym, podatek pobiera się od całości podług normy, oznaczonej dla części podlegającej najwyższemu opodatkowaniu.

O zaliczeniu do rzędu widowisk wyższej wartości artystycznej, jak również o zakwalifikowanie niewyszczególnionych w § 4, 5, 7 i 14 widowisk, zabaw i t. d. do tej lub innej kategorii podatkowej, decyduje Magistrat.

Jeżeli niezależnie od biletów wejścia na teren zabawy lub widowiska pobiera się za dostęp do specjalnych zabaw, widowisk, gier i innych atrakcyj lub rozrywek publicznych osobną opłatę, to takie specjalne bilety wstępu podlegają również opodatkowaniu odpowiednio do rodzaju widowiska, zabawy i t. p.

§ 10.

Najniższa suma podatku biletowego wynosi:

a) od przedstawień kinematograficznych i podobnych widowisk, wymienionych w § 4, jeżeli widowia obejmuje:	
do 100 miejsc	— mk. 50.—
„ 150 „	— „ 60.—
„ 200 „	— „ 80.—
„ 250 „	— „ 100.—
„ 300 „	— „ 120.—

za każde dalsze 50 miejsc lub ich część po mk. 20.— więcej; dwa miejsca dla stojących liczy się za jedno miejsce do siedzenia;

- b) od widowisk, koncertów, zabaw, rozrywek i t. d., wymienionych w § 5 — mk. 100.—;
- c) od rozrywek, wykładów i odczytów, wymienionych w § 6 — mk. 60.—;
- d) od innych widowisk i zabaw, objętych w § 7 — mk. 150.—

§ 11.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i t. p. przedsiębiorstwa, w których odbywają się bezpłatne koncerty lub jakiegokolwiek inne widowiska, czy produkcje, opłacają ryczałtowy podatek dzienny.

Podatkowi ryczałtowemu podlegają również przedsiębiorstwa, stowarzyszenia, związki i kluby, utrzymujące dla rozrywki swoich gości, względnie członków automaty lub instrumenty muzyczne, bilardy i inne narzędzia gry. Najwyższa kwota tego podatku wynosi dziennie mk. 5000. Wymierza się go nawet wtedy, gdy jest pobierana opłata za wejście.

Bezpłatne zabawy, połączone z tańcami, urządzone przez przedsiębiorstwa albo stowarzyszenia, związki i kluby, podlegają podatkowi ryczałtowemu do mk. 25.000. W zależności od frekwencji i odpowiednio do norm, przyjętych przy analogicznych płatnych zabawach.

§ 12.

Od każdej karuzeli, huśtawki, łódki, strzelnicy, oraz od cykłodromu, siłomierza i t. p. rozrywek publicznych, pobiera się podatek ryczałtowy do wysokości mk. 600.— miesięcznie, nawet wtedy, gdy jest pobierana opłata za wejście na teren zabawy lub widowiska.

§ 13.

Wysokość podatku ryczałtowego ustanawia Magistrat.

§ 14.

Wolne są od podatku:

- odczyty i wykłady, urządzone przez instytucje oświatowe, związki zawodowe, oraz organizacje polityczne, mające na celu zadania społeczne, oświatowe lub naukowe;
- pokazy wszelkiego rodzaju, urządzone nie zawodowo — w celach naukowych lub doświadczalnych;
- popisy szkolne oraz zabawy, przedstawienia, koncerty, urządzone w budynkach szkolnych lub w lokalach, specjalnie na ten cel przez szkoły wynajętych, jeżeli jako wykonawcy widowisk występują uczniowie szkół;
- muzea i wystawy, nie posiadające charakteru przedsiębiorstwa zarobkowego;
- ślizgawek pod gołem niebem, o ile nie przygrywa na nich muzyka;
- przedstawienia teatralne i koncerty popularne, oraz przedstawienia i koncerty, urządzone w celach pedagogicznych, jeżeli cena biletu wejścia nie przekracza mk. 15.—;
- przedstawienia i koncerty popularne, oraz zabawy ludowe, urządzone przez Magistrat m. Łodzi;
- widowiska, koncerty, zabawy i inne rozrywki, urządzone przez oddziały wojskowe lub instytucje wojskowe, o ile złożone zostanie odpowiednie zaświadczenie wyższych władz wojskowych;
- widowiska bezpłatne, za wyłączeniem przewidzianych w § 11 i 12, podlegających podatkowi ryczałtowemu;
- bilety bezpłatne imienne lub urzędowe (passe-partout), o ile zostaną zatwierdzone przez Magistrat, o czym na biletach winna być wzmianka.

§ 15.

Wszelkie widowiska, koncerty, zabawy lub rozrywki (nie wyłączając wymienionych w § 14), winny być zgłoszone w Magistracie przynajmniej na 48 godzin przed terminem ich rozpoczęcia, do czego zobowiązane są zarówno urządzające je osoby, jak i osoby, oddające na ten cel pomieszczenie lub teren.

§ 16.

Bilety wejścia, nie wyłączając wolnych od podatku podług § 14, mogą być sprzedawane lub wydane nie inaczej, jak po ostemplowaniu ich w Magistracie.

Pobieranie bez biletów opłat lub składek za wejście jest niedopuszczalne, Magistrat mocen jest wymagać używania biletów przepisanej przez siebie formy, a nawet, gdy uzna to za wskazane, używania wyłącznie biletów przezeń przygotowanych, które oddawać będzie po cenie kosztu z doliczeniem 10% na administrację.

§ 17.

Przy odbiorze biletów ostemplowanych winna być zgóry uiszczona całkowita suma podatku, od tychże biletów przypadająca, lub złożona równoznaczna kaucja. W tym ostatnim wypadku podatek należy opłacić nazajutrz po przedstawieniu. Sumy wpłacone ponad należną kwotę podatku będą zwrócone lub zaliczone na poczet przyszłych należności.

Opłatę ryczałtową uiszcza się miesięcznie zgóry.

Od biletów stałych (abonamentowych) podatek uiszcza się zgóry za cały czas ważności biletów.

U w a g a: Magistrat ma prawo zamiast kaucji uznać piśmienne poręczenie za dostateczne zabezpieczenie podatku.

§ 18.

Magistrat ma w każdym czasie prawo do przeglądania i sprawdzania ksiąg, wykazów i t. p., dowodów przedsiębiorstwa i do stosowania odpowiednich środków, zapewniających uiszczenia podatku.

Za należyte wniesienie podatku do kasy miejskiej odpowiada przedsiębiorca, lecz solidarnie z nim ponosi odpowiedzialność także oddający lub teren na widowisko, koncert, zabawę lub rozrywkę.

§ 19.

W razie nieudowodnienia przez urządzających widowisko, koncert, zabawę lub rozrywkę ilości sprzedanych biletów, podatek winien być uiszczony podług danych, jakich dostarczy przeprowadzone przez Magistrat dochodzenie.

Jeżeli z jakichkolwiek powodów nie uczyniono zadość wymaganiom statutu, wskutek czego zostałby ukryty podatek w całości lub częściowo, to Magistrat mocen jest pobrać utracony podatek lub różnicę podatku na podstawie takiegoż dochodzenia

§ 20.

Zaległy podatek ściągnięty będzie w drodze postępowania egzekucyjnego z doliczeniem kosztów i 1% za każdy miesiąc zwłoki.

§ 21.

Przepisy wykonawcze, zawierające szczegółowe postanowienia co do sposobu sprzedaży biletów, uiszczenia podatku, wymiaru ryczałtu i kontroli podatku, wyda Magistrat.

§ 22.

Przeciwko wymiarowi podatku, podatnikowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Magistratu w ciągu 4-eh tygodni, licząc od dnia zabawy, widowiska, koncertu lub rozrywki.

Wniesienie sprzeciwu lub skargi nie zwalnia od obowiązku uiszczenia podatku w terminie.

§ 23.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi, oraz przepisom wykonawczym do niego, karane będą w drodze sądowej na zasadzie art. 138 kodeksu karnego.

U w a g a: Przedsiębiorstvom lub osobom, urządzającym widowiska, koncerty, zabawy lub rozrywki, w razie przewinienia, niezależnie od nałożenia tej kary, na wniosek Magistratu może być odebrane prawo urządzania widowisk, koncertów, zabaw lub rozrywek.

§ 24.

Statut niniejszy po uprawomocnieniu się wchodzi w życie z dniem, który ogłoszony będzie przez Magistrat m. Łodzi, a jednocześnie przestaje obowiązywać ustawa w dnia 4 września 1918 r.

Łódź, dnia 23 maja 1921 r.

MAGISTRAT M. ŁODZI

Prezydent (—) Rzewski.

Zarząd Pabjanickiego Towarzystwa Akcyjnego Przemysłu Chemicznego

ma zaszczyt zawiadomić Pp. Akcjonariuszów, że w dniu 27 czerwca r. b. o godzinie 2-iej po południu odbędzie się w biurze Towarzystwa w Pabjanicach przy ulicy Piłsudskiego Nr. 5/7

Zwyczajne Ogólne Zebranie

Porządek dzienny:

1. Zmiana Ustawy.
2. Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdań i bilansów za rok 1919/20.
3. Wolne wnioski Akcjonariuszów i Zarządu.

OGŁOSZENIE.

Niniejszym podaje się do publicznej wiadomości, że na Ogólnem Zebraniu pełnomocników Łódzkiego T-twa Pożyczkowo-Oszczędnościowego, Sienkiewicza Nr. 31, w dniu 10 kwietnia 1921 r. zapadła uchwała, nakazująca likwidację tegoż Towarzystwa, i że z mocy powyższej uchwały dokonano odnośnych wpisów w rejestrze Handlowym Sądu Okręgowego w Łodzi.

Z mocy powyższego, oraz z mocy Ustawy z dn. 29 października 1920 r. o Spółdzielniach, Komisja Likwidacyjna Łódzkiego T-twa Pożyczkowo-Oszczędnościowego, Sienkiewicza 31, wzywa pod skutkiem prawa:

- a) wierzycieli i wkładców do zgłoszenia swych pretensji i po odbiór tychże w ciągu 6 miesięcy od daty ogłoszenia;
- b) dłużników do pokrycia swych względem Towarzystwa należności w terminie 3-miesięcznym od daty ogłoszenia.

Łódź, dn. 20 maja 1921 r.

Komisja Likwidacyjna

Łódzkiego T-twa Pożyczkowo-Oszczędnościowego:

Dr. Edward Mittelstaedt, Ludomir Kłokocki,
Kazimierz Roszak, Jan Stypułkowski,
Michał Marfiewicz.

Zastępcy:

Władysław Gumowski, Wacław Stępowski.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta pow. Słupcy podaje do publicznej wiadomości, że dnia 1-go lipca 1921 r. o godzinie 12-iej w południe w sali tegoż Magistratu odbędzie się ustna

LICYTACJA

na oddanie dochodu targowego od wozów wszelkiego inwentarza jak przyprowadzonego do miasta celem sprzedaży, tak i wywożonego z miasta przez osoby handlujące na okres od 1 listopada do 31 grudnia 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy 120,000 marek dzierżawy za ten czas wżwż.

Zyczący przystąpić do licytacji obowiązani są złożyć kwit Słupskiej Kasy Miejskiej wniesienia czasowo kaucji $\frac{1}{10}$ części sumy licytującej, w razie zaś utrzymania się na licytacji, kaucję tę natychmiast dopłacić resztą sumy dzierżawnej.

Osoby, które na licytacji się nie utrzymają, kaucje zostaną zwrócone.

Warunki licytacji można przeglądać w Sekretarjacie Magistratu w godzinach biurowych.

Słupca, dnia 24 maja 1921 r.

Magistrat pow. m. Słupcy.

BILANS**Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego w Łodzi
na 31-go grudnia 1920 roku.****STAN CZYNNY.**

Kasa. Gotowizna w kasach	mk.	106,015.62
Kaucje. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	8,100.—
Udział w Kooperacji Rolnej. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	373,976.15
Dłużnicy. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	476,651.26
Depozyty. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	1,157,200.—
Towary. Szacunek remanentu w dn. 31. XII. 1920 r.	„	17,391,151.43
Plac. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	224,883.88
Szopy. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	126,435.01
Ruchomość. Szacunek remanentu w dn. 31. XII. 1920 r.	„	129,472.65
Warsztat reparacyjny. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	115,557.53
Papiery procentowe. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	501,000.—
Różni. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	100,000.—
Sumy przechodnie. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	49,000.—
		<u>mk. 20,759,443.53</u>

STAN BIERNY.

Kapitał zapasowy. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	mk.	72,478.56
Kapitał udziałowy. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	5,701,074.95
Wierzyciele. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	4,509,087.66
Banki. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	1,633,105.—
Depozyty. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	237,600.—
Akcepty. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	4,190,000.—
Kasa przezorności pracowników. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	196,262.24
Dywidenda za rok 1919. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	3,464.10
Suwerdywidenda. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	7,220.59
Różni. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	2,358,792.03
Sumy przechodnie. Pozostałość w dn. 31. XII. 1920 r.	„	299,395.70
Czysty zysk za 1920 r.	„	1,550,962.70
		<u>mk. 20,759,443.53</u>

Rachunek strat i zysków.**WINIEN.**

Strata przy rozbięciu kasy	mk.	624.72
Podatek od zysku za 1919 r.	„	34,227.45
Koszty Handlowe:		
Wynagr. Zarządu i pracown.	„	2,476,612.35
Dodatkowe wynagr. pracowników	„	1,455,824.—
Kasa przezorności pracown.	„	72,775.40
Materiały piśmienne	„	132,498.60
Komorne	„	53,795.50
Asekuracja	„	55,733.74
Remont	„	48,895.06
Opał i światło	„	34,843.29
Podatki	„	114,292.50
Porto i depesze	„	18,747.20
Telefon	„	15,037.50
Ogłoszenia i pren. pism.	„	9,074.45
Przejazdy i diety	„	47,905.25
Pomoc lekarska	„	4,209.50
Różne	„	64,320.35
Ofiary	„	150,604.30
Procenty	„	506,612.71
Szopy. Odpisano	„	6,654.47
Ruchomości. Odpisano	„	14,385.85
Warsztat reparacyjny. Odpisano	„	12,839.62
Czysty zysk	„	1,550,962.70
		<u>mk. 6,881,476.51</u>

MA.

Pozostałość z 1919 r.	mk.	20,837.65
Zysk brutto na towarach	„	6,860,638.86
		<u>mk. 6,881,476.51</u>

Łódź, dnia 26 kwietnia 1921 r.

Dyrektor-Zarządzający: Sz. Szamowski.

Buchalter: B. Gertner.

Zarząd:

W. Gerlicz, Wł. Wężyk, A. Sulikowski, M. Woyciechowski,
Sz. Szamowski, K. Goebel, W. Makarzyk, St. Kulczycki,
J. Kostanecki.

BILANS**Drugiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego
w Radomsku za rok 1920.****STAN BIERNY.**

Kapitał udziałowy	mk.	55,961.42
Kapitał zapasowy	„	2,559.13
Kapitał specjalny	„	7,410.98
Wkłady	„	329,580.68
Sumy przejściowe	„	29,967.71
Procenty i zyski	„	4,595.53
Fundusz na budowę biur i składów	„	5,862.59
		<u>mk. 435,938.04</u>

STAN CZYNNY.

Gotowizna na lokacji	mk.	553.46
Papiery procentowe	„	6,409.85
Pożyczki	„	427,502.01
		<u>mk. 434,465.32</u>
Gotówka w kasie w dniu 31 grudnia 1919 r.	„	1,472.72
		<u>Razem mk. 435,938.04</u>

Rachunek zysków i strat.**WPLYWY.**

Z roku 1919 pozostało	mk.	8,517.46
Procent pobrany od pożyczek w r. 1919 na r. 1920	„	3,271.67
W roku 1920 wpłynęło:		
Procentu i kary od pożyczek	„	41,244.43
Procentu od papierów procentowych	„	303.44
Zwróconych wydatków egzekucyjnych	„	36.69
Różnych	„	6,039.48
		<u>mk. 59,513.17</u>

WYDATKI.

Na wynagr. Rady i Zarządu	mk.	4,889.28
Na wynagrodz. Buchaltera	„	12,320.—
Na wynagrodzenie woźnego	„	583.60
Księgi, druki, marki i inne drobne wydatki	„	4,178.54
Opał i światło	„	1,222.69
Lokal	„	800.—
Podatki i patent	„	605.30
Odsetek od pożyczek, zwróconych przed terminem	„	736.96
Odsetek od wkładów i długów	„	8,788.43
Wydatków egzekucyjnych	„	2.16
Odebrano odsetki od pożyczek, pobrane w r. 1920 na rok 1921	„	12,234.34

Przelano:

Dywidendy od niepełnych udziałów za r. 1919	„	1,015.32
Na kapitał zapasowy	„	851.73
Na kapitał rezerwowy	„	2,592.—
Na kapitał specjalny	„	1,029.87
Wydano różnym instytucjom i osobom:		
Wynagrodzenie skarbnikowi	„	864.—
Gratyfikacja buchalterowi	„	648.—
Zwrot zaległych procentów od pożyczek Kortanowi i Cyranowskiemu	„	352.08
Dywidendy od pełnych udziałów 6% za rok 1919	„	1,164.46
		<u>mk. 54,917.64</u>
Zysk	„	4,595.53
		<u>Razem mk. 59,513.17</u>

Prezes Zarządu: A. Werner.
Członkowie: E. Sadnicki.
F. Pelka.
Buchalter: Bartkiewicz.

BILANS

Związku Ekonomicznego Pracowników Państwowych w Łodzi
za rok operacyjny 1920
zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dniu 30-ym maja 1921 r.

STAN CZYNNY.

Kasa: pozostałość w gotówce w m. 1. I. 1921 r.	mk.	862,643.03
Towary: w składnicy i sklepach	„	5,353,371.43
Ruchomości pg. ceny kupna	„	98,989.93
Opakowania w składnicy i sklepach	„	105,994.86
Ruchomości Gospody, pg. cen kupna	„	43,058.85
Kaucje	„	5,600.—
Materiały piśmienne pg. rimanentu	„	19,253.54
Papiery procentowe	„	46,125.—
Dłużnicy pg. wykazu	„	1,907,196.77
Pożyczka udzielona pracownikom	„	81,750.—
Sumy przechodnie pg. wykazu	„	61,471.93
Razem	mk.	8,585,455.34

STAN BIERNY.

Kapitał, wpisy członkowskie	mk.	30,442.60
Udziałowcy, udziały	„	701,904.72
Wierzyciele, pg. wykazu	„	4,569,257.93
Sumy przechodnie, pg. wykazu	„	222,564.55
Kwity niezrealizowane nafciane	mk.	125,791.15
Kwity niezrealizowane węglowe i drzewne	„	152,709.92
Razem	mk.	5,802,670.87
Czysty zysk 1920 r. pozost. do podziału	„	2,782,784.47
Razem	mk.	8,585,455.34

Rachunek strat i zysków.

STRATY.

Pensje i gratyfikacje biura	mk.	795,229.69
Druki i materiały piśmienne	„	73,838.52
Koszta handlowe	„	2,131,745.13
Procenty od pożyczki mk. 1,200,000	„	1,430.95
Odpisy na towarach i przynależne 3%	„	198,458.44
P. U. Z. P. P.	„	20,000.—
Cele dobroczynne	„	20,000.—
Razem	mk.	3,220,702.73
Czysty zysk 1920 r. pozost. do podziału	„	2,782,784.47
Razem	mk.	6,003,487.20

ZYSKI.

Sklep Nr. 1, Brutto-zysk	mk.	1,151,755.11
Sklep Nr. 2, „ „	„	338,975.42
Sklep Nr. 3, „ „	„	327,314.53
Sklep Nr. 4, „ „	„	204,623.89
Sklep Nr. 5, „ „	„	191,542.—
Piekarnia „ „	„	2,547,240.58
Składnica, Brutto-zysk ze sprzedaży nafty, węgla, drzewa, skór, obuwia, materiał. włókien. oraz zwyczajki	„	1,241,535.72
Razem	mk.	6,003,487.20

Komisja Rewizyjna Zw. Ek. Prac. P. w Łodzi po sprawdzeniu powyższego bilansu z odnośnymi księgami i dowodami za rok sprawozdawczy od 1 stycznia do 31 grudnia 1920 r. stwierdziła zgodność jego i postanowiła przedstawić takowy Ogólnemu Zebraniu do zaakceptowania.

Łódź, dnia 25. IV. 1921 r.

Prezes Zarządu: Dr. P. Garapich.
Przewodniczący K. R.: B. Pelikan.
Członkowie K. R.: J. Wolf
St. Pudłarz.
W. Wasilewski.
J. Gajewski.

Sekretarz K. R.: E. Kędziński.
Buchalter: J. Czenow-Pruszyńska.

OGŁOSZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni za Nr. 3 wniesiona została: Spółdzielnia urzędnicza w Łęczycy z odpowiedzialnością ograniczoną. Siedzibą Spółdzielni jest Łęczycy. Członkowie są odpowiedzialni za zobowiązania Spółdzielni do podwójnej wysokości. Spółdzielnia ma na celu podniesienie dobrobytu i poziomu kulturalnego swych członków. Ograniczeń do zawierania umów z nieczłonkami statut nie zawiera. Udział członkowski wynosi 500 marek płatny w 2-ch ratach w ciągu miesiąca. Zarząd stanowią: Prezes Ignacy Rozentel. Członkowie: Józef Barański, Andrzej Majewski, Stefan Kessjer, Edward Brzozowski. Czas trwania spółki nieograniczony: b) Wszystkie ogłoszenia Spółdzielni, przewidziane Ustawą z dnia 29. X. 1920 r., winny być drukowane w czasopiśmie „Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego, c) Zarząd składa się z 5 członków, oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, d) rok obrachunkowy zgodny z kalendarzowym, e) specjalnych ograniczeń uprawnień Zarządu poza postanowieniami Ustawy o spółdzielniach niema, g) likwidacja zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 29. X. 1920 roku.

Wydział Rejestru Handlowego
Sądu Okręgowego w Łodzi.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości, że na Ogólnem Zebraniu Członków Zubardzkiego Tow. Wzajemnego Kredytu, Zawadzka 28 (Bałuty), w dniu 21. VIII. 1920 r. i w dniu 5. IV. 1921 r. zapadła uchwała, nakazująca likwidację tegoż Towarzystwa. Na mocy powyższej uchwały zawiadomiono o tem Radę Spółdzielczą przy Min. Skarbu dnia 2. V. 1921 r., dokonano odnośnego wpisu w rejestrze Handlowym Sądu Okręgowego w Łodzi i pod skutkami prawa, wzywa się:

1. Wierzycieli i wkładców do zgłoszenia swych pretensji w ciągu 6-ciu miesięcy od daty ogłoszenia.
2. Dłużników do pokrycia swych należności względem Towarzystwa w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia.

Interesanci zgłaszać się mają w sprawach Zub. Tow. Wz. Kredytu do lokalu tegoż Tow., ul. Zawadzka Nr. 28 (Bałuty), we wtorki i czwartki od godz. 6-iej do 7-ej po południu.

Komisja likwidacyjna Zub. Tow. Wz. Kredytu:
St. Chodkowski, L. Staśkowski, W. Cerecki,
M. Śliwański, St. Stachnik, W. Kurz, J. Krakus,
St. Franciszkowski.

BILANS**Okręgowego Związku Stowarzyszeń Spożywców w Łęczycy
w dniu 31-ym grudnia 1920 roku.**

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 418,367.46	Dostawcy	Mk. 663,654.45
Towary	2,933,266.08	Łódzkie T-wo Wz. Kredytu	2,689,900.12
Odbiory	383,535.35	Różni	53,554.70
Różni	1,066,619.59	Kapitał udziałowy	1,445,400.—
Ruchomości	62,481.—	Kapitał społeczny	9,124.21
Kapitał udziałowy	141,970.—	Rekwizycja	247,645.04
Przemiał	65,911.36	Czysta nadwyżka	444,983.32
Nieruchomości	482,111.—		
Ogółem	Mk. 5,554,261.84	Ogółem	Mk. 5,554,261.84

Rachunek strat i zysków.

WINIEN.		M A.	
Strata na towarze	Mk. 3,315.21	Zysk na towarach	Mk. 903,273.06
Strata na dostawcach	5,000.—	Zysk na jajach	2,190.62
Fałszywe i zepsute pieniądze	1,000.—	Zysk na przemiale	395,437.69
Amortyzacja nieruchomości	55,790.48	Zysk na super. zmiot z przemiału	42,332.13
Amortyzacja ruchomości	6,942.46	Bonifikacja na towarach	8,823.26
Amortyz. dodat. solnego magazynu	20,000.—	Prowizja od sprzed. skonf. towar.	9,211.80
Koszty handlowe	826,061.09	Ważenie wozów na wadze	1,824.—
Czysta nadwyżka	444,983.32		
Ogółem	Mk. 1,363,092.56	Ogółem	Mk. 1,363,092.56

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego**LEOPOLD LANDAU w ŁODZI,**

na zasadzie par. 51, 52, 53 i 55 Ustawy, ma zaszczyt zwołać

Zwyczajne Ogólne Zebranie

Akcjonariuszów na dzień 27 czerwca r. b. o godz. 3-iej po poł. w lokalu Towarzystwa w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej Nr. 114.

Porządek dzienny obejmować będzie:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Sprawozdanie Zarządu za 1920 r., zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok sprawozdawczy.
3. Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
4. Zatwierdzenie budżetu wydatków handlowych za rok 1921.
5. Wolne wnioski.

Pp. Akcjonariusze, zamierzający uczestniczyć w Zebraniu, zechcą przedstawić swe akcje najpóźniej w dniu 19 czerwca r. b. w Kasie Towarzystwa lub w Banku Kupieckim w Łodzi.

W razie nie dościa do skutku pierwszego Zebrania, odbędzie się drugie w tymże lokalu tego samego dnia o godz. 5-iej po poł. i będzie prawomocne bez względu na ilość przybyłych Akcjonariuszów.

ZARZĄD**Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Przemysłowych****L. Grohmana w Łodzi**

zaprasza Pp. Akcjonariuszów na

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE,

odbyć się mające w dniu 30 czerwca r. b. o godz. 12-iej w południe w lokalu Towarzystwa przy ulicy Tylnej 16.

Przedmiotem obrad będzie:

1. Sprawozdanie Zarządu.
2. Przejrzenie i zatwierdzenie: a) bilansu za rok operacyjny 1919 i b) planu czynności za r. 1920.
3. Wybory na miejsce ustępujących po starszeństwu: a) członka Zarządu, b) kandydata do Zarządu i c) członków Komisji Rewizyjnej.
4. Wnioski Zarządu.
5. Wnioski Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w zebraniu, winni złożyć swoje akcje Zarządowi najpóźniej do 23-go czerwca r. b. włącznie.

W razie niedościa do skutku tego zebrania w powyższym terminie, niniejszym naznacza się walne zgromadzenie w tymże lokalu i o tejże godzinie w drugim terminie, d. 14 lipca r. b., które będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych akcjonariuszów.

Zgodnie z Art. 7 i 9 Ustawy Sejmowej z dnia 15-go lipca 1920 roku (Dz. Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 70, poz. 466) o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej, oraz na mocy protokołu Komisji Rozjemczej z dnia 28-go stycznia 1921 roku, działającej na mocy Art. 2, 3, 4 wymienionej Ustawy, jak również i protokularnego badania kosztów wytwarzania energii elektrycznej z dn. 20-ym maja 1921 r.

ELEKTOWNIA ŁÓDZKA

zawiadamia wszystkich odbiorców prądu, iż taryfa za dostarczaną energję elektryczną od dnia 1-go maja 1921 r. wynosi:

za prąd do światła mk. 35.35 za jedną kw.

„ „ „ siły „ 14.85 „ „ „

z doliczeniem 15 proc. dodatku miejskiego do taryfy za światło.

Zarządca Państwowy

Łódzkiego Oddziału Towarzystwa
Elektrycznego Oświetlenia 1886 r.

OGŁOSZENIE.

Niniejszym ogłasza się, że na mocy uchwał ogólnych zebrań Stokowskiego T-wa Pożyczkowo-Oszczędnościowego z dn. 27 lutego i 20 marca r. b. postanowiono zlikwidować toż T-wo, przeto wzywa się wierzycieli i wkładców do zgłoszenia po odbiór długów i wkładów i dłużników do pokrycia swych względem T-wa należności.

Komisja Likwidacyjna

Ludwik Świtoński, Jan Pozdziej,
Feliks Bajera.

DRUKARNIA PAŃSTWOWA W ŁODZI

TELEFON 29 ♦ ♦ ♦ PIOTRKOWSKA 85

WYKONYWA WSZELKIE ROBOTY
W ZAKRES DUKARSTWA
WCHODZĄCE

Antczak Marcin zagubił kartę powołania.

Apell Dawid zagubił kartę powołania i paszport rosyjski.

Åbramowicz Leon zagubił kartę beztermin. urlopu.

Arnold Anna zagubiła paszport niemiecki.

Arnold Edward zagubił paszport niemiecki.

Bożyk Franciszek zagubił paszport.

Brygowski Stanisław zagubił bezterminową kartę urlopową.

Binke Maks zagubił kartę powołania oraz paszport niemiecki.

Brzozowski Wojciech zagubił paszport oraz pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo w Sieradzu.

Basiecka Gołda i Edla zagubiły dowody osobiste.

Bielobradek Leon zagubił paszport polski, kartę rejestracyjną, książeczkę wojskową, legitymację służbową wydaną przez Urząd Skarbowy w Łodzi, oraz bilety loterii polskiej Nr. 53989, 72459.

Bilski Stefan zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Błaszczyk Antoni zagubił kartę powołania.

Białek Feliks zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Borys Piotr zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Bir Orchilja zagubiła paszport niemiecki.

Cwajg Jakób zagubił legitymację węglową.

Cylich Najlich zagubił książeczkę zwolnienia z W. P., wydaną w Łodzi.

Chodakowski Mieczysław zagubił kartę powołania.

Chajmowicz Szmul Mordka zagubił kartę odroczenia.

Cołła Ela zagubił paszport polski.

Cyngler Huna zagubił paszport zagraniczny i metrykę urodzenia.

Drelich Robert zagubił kartę urlopową i paszport.

Dworzyński Władysław zagubił paszporty niemiecki i rosyjski.

Dudziński Władysław zagubił dowód osobisty.

Diament Jankiel Moszek zagubił kartę powołania.

Danciger Mordka zagubił swoją kontrolkę na wydawanie paszy koniom oraz kontrolkę Herszla Terkyltela.

Dworzyński Władysław zagubił kartę zwolnienia.

Dąbrowski Henryk zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Epszajn Lajb zagubił patent.

Edelbaum Abram Hersz zagubił kartę powołania oraz „Miljónówkę“ Nr. 0273833.

Elinger Chil Hersz zagubił metrykę urodzenia, kartę powołania roczn. 1894 i paszport polski wydany w Łodzi.

Erlich Josek Ber zagubił kartę powołania.

Fajn Hersz zagubił paszport oraz kartę powołania.

Ferszt Izrael zagubił paszport niemiecki.

Fogel Icek zagubił kartę powołania.

Feingold Aron vel Artur zagubił kartę rejestracyjną.

Freudenheinówna Helena zagubiła dokumenty.

Fajerman Josef Dawid zagubił kartę powołania.

Frydman Szmul zagubił książeczkę zwolnienia.

Goldstajn Josek zagubił paszport niemiecki.

Gończkówna Janina zagubiła legitymację służbową, wydaną przez Inspektorat Szkolny.

Gudowicz Hersz zagubił kartę powołania rocz. 1894.

Gertner Stefan zagubił kartę zwolnienia, wyd. w Łodzi.

Goldblum Izaak zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Garczyński Teofil zagubił kartę powołania rocz. 1887.

Goldberg Idel zagubił paszport polski i kartę bezterm. urlopu.

Golberg Ryfka zagubiła paszport niemiecki.

Hese Tadeusz zagubił kartę beztermin. urlopu.

Herszberg Chaja zagubiła paszport niemiecki.

Hejduk Jan zagubił paszport i kartę bezterminowego urlopu.

Hirszman Wajla zagubiła paszport niemiecki.

Herenbach Benjamin zagubił kartę powołania.

Hildeszajn Majer zagubił dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Słupcy.

Izbicki Boruch zagubił metrykę urodzenia, paszport niemiecki oraz kartę demobilizacyjną.

Ingster Józef zagubił kartę powołania i tymczasowy dowód osobisty.

Ickant Ewa zagubiła paszport i metrykę urodzenia.

Jakobs Edmund zagubił kartę bezterm. urlopu.

Jerke Alfred zagubił kartę powołania.

Józefowicz Stanisław zagubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. w Koninie.

Kostrzewski Jan zagubił kartę powołania.

Kaczała Haim Ajzyk zagubił kartę powołania i metrykę.

Kolenbrener Zalma zagubił kartę bezterm. urlopu.

Kus Ryfka zagubiła paszport polski.

Korzenicki Dawid zagubił kartę powołania.

Kałmanowicz Michał zagubił kartę powołania.

Kralkowski Stanisław zagubił kartę zwolnienia.

Kusy Alje zagubił paszport.

Kuczyński Mojsze Dawid zagubił kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Koninie.

Kestenbaum Szyma zagubił kartę powołania.

Kolski Fiszel zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Kościelski Kazimierz zagubił legitymację wojskową i kartę bezterminowego urlopu.

Klejsbaum Samuel zagubił paszport oraz świadectwo na ręczny wózek.

Kerszenberg Hersz zagubił zezwolenie Nr. 1539/20 na handel garderobą.

Kostanecka Marja zagubiła paszport.

Kalfus Nusen zagubił kartę demobilizacyjną.

Kopiński Józef zagubił dowód osobisty i kwity od wywózki kamieni.

Kasprzak Jan zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Kotkowski Władysław zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Kind Mordka Icek zagubił paszport niemiecki.

Komarowski Szczepan zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Krowirando Franciszek zagubił kartę powołania.

Kohn Szlama, Pabjanice, ulica Zamkowa Nr. 19 lub Kościuszki Nr. 50, zagubił pozwolenie na sprzedaż tytoniu za Nr. 42, wydane dnia 16 kwietnia 1920 r. Szanowny znalazca zechce zwrócić pod wyżej wskazany adres.

Lipszyc Abram zagubił książeczkę zwolnienia.

Lajzerowicz Dawid zagubił dowód osobisty niemiecki.

OGŁOSZENIE.

Reflektanci na lokale i mieszkania w domach niewykończonych, którzy na swój użytek gotowi są własnym kosztem wykończyć pomienione lokale względnie mieszkania, mogą się zgłosić w terminie do dnia 15-go czerwca r. b. włącznie, do Urzędu Mieszkaniowego, ulica Piramowicza 3, w godzinach biurowych, celem zarejestrowania się.

Magistrat m. Łodzi.

Lewkowicz Szmul zagubił kartę powołania.

Lipsman Abram zagubił kartę powołania.

Lis Zygmunt zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Lipka Eljasz zagubił książeczkę zwolnienia z W. P., wydaną w Łodzi.

Latur Kazimierz zagubił kartę demobilizacyjną.

Lejma Jakób zagubił paszport polski.

Lubliner Józef zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Lewartowski Berek zagubił paszport niemiecki i kartę powołania.

Lewartowski Berek zagubił 2 weksle wartości razem 20000 marek (każdy 10000), wystawione dnia 26/III na imię G. Łęczycki. Pierwszy płatny dnia 14/IV, drugi dnia 21/IV r. b. Weksle unieważnia się.

Łukin Samuel zagubił paszport niemiecki.

Łódzki Henoch zagubił paszport zagraniczny.

Łuczak Szczeban zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Madajczyk Stefan zagubił paszport polski.

Milsztajn Jonas zagubił kartę powołania.

Milsztajn Basia zagubiła paszport, oraz patent z r. 1920.

Malinowski Stanisław zagubił paszport niemiecki wydany w Łodzi i kartę bezterminowego urlopu.

Milsztajn Abram zagubił kartę powołania.

Mrowiński Józef zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Menie Olga zagubiła paszport polski.

Misztala Tomasz zagubił kartę powołania.

Neuman Zelig zagubił kartę powołania oraz paszport.

Nirenberg Majlech zagubił dowód osobisty.

Nirenberg Moszko zagubił kartę rejestracji.

Nowakowski Leopold zagubił paszport polski.

Najman Menasze Dawid zagubił kartę powołania, paszport oraz wyciąg z aktu ślubnego.

Nowak Aleksander zagubił kartę powołania.

Osiański Stefan zagubił bezterminową kartę urlopową.

Ostaszewski Franciszek zagubił kartę powołania oraz paszport niemiecki.

Okuń Stanisław zagubił dowód osobisty.

Ostrowski Stanisław zagubił kartę powołania.

Ostrowiecki Wadman zagubił paszport niemiecki i kartę powołania rocz. 1891.

Opatowska Andzia uczennica IV-ej klasy zagubiła matrykulę ze szkoły p. Aba.

Okuń Matylda zagubiła paszport niemiecki.

Privicz I. i Finkel H., Łódź, Piotrkowska 58; zagubili patent II. kat. na rok 1921 na handel manufakturą.

Pilcer Aron zagubił weksel na 10000 marek. Złeczenie własne. Akceptant S. Górenczajg, płatny 28/V 1921 r. Weksel unieważnia się.

Protze Edward zagubił paszport polski i kartę powołania.

Paczyński Tomasz zagubił paszport niemiecki oraz kartę powołania.

Pietrzak Jan zagubił paszport zagraniczny na wyjazd do Francji oraz kartę powołania.

Poznański Stanisław zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Reibenbach Mordka zagubił dowód osobisty i kartę powołania.

Rotman Abram zagubił kartę powołania.

Rajnglas Hersz zagubił kartę powołania.

Rajmc Szymon zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Rochberger Abram zagubił paszport.

Rochberger Tauba zagubił paszport.

Rotenberg Nauma zagubiła paszport zagraniczny.

Ryzenberg Abram zagubił kartę bezterminowego urlopu.

„Robotnik” Stow. Kooperatywy, Wólczańska 161 zagubiono patent na sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Rybs Bertold zagubił kartę powołania oraz akt rejentałny na kupno osady we wsi Teresin, sporządzony u rejenta Dąbrowskiego w Piotrkowie w 1911 r.

Rybok Mieczysław zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Rajska Janina zagubiła paszport niemiecki.

Radziejewski Icek zagubił patent i koncesję.

Rau Karol zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Radke Franciszek zagubił paszport niemiecki i kartę powołania.

Szeffler Alfons zagubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne.

Sobolczyk Stanisław zagubił kartę odroczenia.

Szifowicz Sruł zagubił paszport polski.

Spiro Helena zagubiła legitymację.

Serbin Benjamin zagubił kartę pobytu.

Sztajn Manel zagubił kartę powołania.

Skański Stefan zagubił książeczkę zwolnienia wyd. przez P. K. U. w Łodzi.

Smoczek Roch zagubił kartę powołania rocz. 1894, wydaną przez P. K. U. w Łodzi.

Sęczkowski Jan zagubił kartę bezterm. urlopu, dowód osobisty i legitymację związku strzeleck.

Solska Chaja zagubiła paszport.

Sieradzki Majer zagubił kartę legitymacyjną.

Stańczyk Marjaanna zagubiła paszport polski.

Ślubicka Janina zagubiła legitymację służbową wydaną przez Inspekt. Szkol. w Sieradzu.

Szukalska Anna zagubiła dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Zagórowa za Nr. 21/Sz.

Strzelecki Bolesław zagubił paszport niemiecki i kartę bezterminowego urlopu.

Solarski Franciszek zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Stankiewicz Wiktorja zagubiła dowód osobisty i legitymację na tymczasowe zamieszkanie w Łodzi.

Spalły się dwa patenty na prowadzenie piekarni i sprzedaż chleba w Piątku na imię Hersza Symchi Rozenblum.

Sternfeld Azryl zagubił paszport niemiecki i legitymację Nr. 353 na rower na rok 1921.

Ścieszko Ireneusz zagubił kartę demobiliz., książkę związkową, oraz różne dokumenty.

Trabert Ludwik zagubił bezterminową kartę urlopową.

Tempelhof Gecel zagubił paszport niemiecki.

Tomaszewski Władysław zagubił bezterminową kartę urlopową.

Tasiemka Szaja Lajb za ubił kartę powołania.

Trybownik Jakób zagubił patent II-ej kategorii Nr. 85 982 na handel nabiądem i produktami spożywczezi, zapłacony dn. 1/III 1921 r.

Tylman Julian zagubił kartę zwolnienia roczn. 1896.

Ulrich Antoni zagubił dowód osobisty oraz pozwolenie na handel win.

Widawski Towie, Spacerowa 18 Bałuty, zagubił legitymację chlebową na 7 osób Nr. 14770.

Wajngarten Wolf zagubił paszport niemiecki.

Waldman Symche Aron zagubił paszport niemiecki Nr. 20982/9.

Wojciechowski Stanisław zagubił kartę bezterm. urlopu.

Watsztajn Jakób zagubił książeczkę zwolnienia z W. P.

Wermiński Edward zagubił książeczkę zwolnienia z W. P.

Wiatrowski Bolesław zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Worcman Kain zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Węcowski Bolesław zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Wawrzynowski Władysław zagubił kartę beztermin. urlopu.

Wojciechowski Longin zagubił kartę bezterminowego urlopu.

Wagner Bechold zagubił koncesję na prawo handlu wyrobami tytoniowymi wydaną przez Zarząd Skarbowy w Łodzi.

Wozniakowski Franciszek zagubił paszport polski, kartę powołania, dwa świadectwa moralności oraz kwitarjusz w którym były pokwitowania lokatorów. Świadectwa unieważnia się.

Wegmeister Nuchem zagubił kartę powołania.

Zygielberg Ludwika zagubiła paszport zagraniczny wydany w Łodzi.

Zeligman Iita zagubiła dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Zagórowa za Nr. 27/Z.

Zagubiono pokwitowanie Banku Handlowego w Warszawie oddział w Kaliszu, wydane na imię Heleny Rybarczyk na sumę mk. 18200, złożonych na kupno 50% krótkoterminowej Pol. Poż. Państw. z r. 1920. Ostrzeżenie się, że w obcych rękach pokwitowanie to nie ma znaczenia.

Zachasz Aleksy zagubił kartę bezterminowego urlopu i paszport rosyjski.

Zuchowski Bolesław zagubił książeczkę zwolnienia.

Redakcję zakończono:
2-go czerwca 1921 roku.